

нищо не облекчаваше участието на широките народностни маси, от които изхождаха такива власти. Сега е същото. Това, което правят сърбитите е идентично с машинициите на гръцката официална власт. Тук му е мястото да спомена, че не малко се пръчи на В. М. Р. О. и от българската власт, която се намесва в борбата и взема страна в разприте срещу македонската емиграция. Не малко се пръчи и от самата македонска емиграция: ненужните спорове и разпокъсване силите на емиграцията, биват използвани от заинтересованите близки и далечни страни. Дълго е на емиграцията да подкрепи морално и с всички легални средства оние, които се борят за свободата на македонските населени.

Автономическото движение е изминало вече своя формиращ се период и навлиза в своето всестранно развитие. Кулминационният пункт ще достигне размери, каквито не е имало в освободителното македонско движение. Че това ще бъде така, нека да хвърлим един бегъл поглед на днешното положение на балканските държави. Общо взето положението на балканските държавици от 1918 г. насам все повече и повече се влошава. Има всичките изгледи за още по-голямо влошаване, но не и подобрение в тяхното политико-икономическо и стопанско положение, а всичко това се отразява и върху македонските населени. Специално за всяка една държавица положението е следното:

България, победена и обезоружена, изнемогва от остра стопанска и икономическа криза. Външното и политическо положение, ако може въобще да се говори за такова, е обезличено, поради това, че вътрешно България е разнебитена, за което не малко допринасят враждуващите правителствени и опозиционни лагери.

Гърция с своите мегало идеи, претърпяла крушение и с това се изменило общото положение на Балканите: армията на Кемала от Анадола е вече на лъвия брег на Марица. Положението на Гърция в чужбина е компрометирано, а вътрешната и криза тепърва има да се развива.

Сърбия или Югославия — такава, каквато била създадена след 1918 г. е един конгломерат от народности, които с легални или нелегални средства се стремят да се обособят в самостоятелни автономни държавици. Тяхната борба е справедлива и сигурно е, че тя ще продължи до постигане гонимите цели. Външното положение на Югославия е неблагоприятно: има всички изгледи да се дойде дори до въоръжен конфликт с Италия, начело на която сж фашистите, които сж враждебно настроени срещу наежените шумадийци.

При това разнебитено положение на балканските държави, нищо не е в състояние да спре нормалното развитие на автономистическото македонско освободително движение. То ще се разраства и, когато лозунгите на В. М. Р. О. станат плът и кръв